31995D3052

1995 12 30 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* L 321/1

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 3052/95/EB

1995 m. gruodžio 13 d.

nustatantis pasikeitimo informacija apie nacionalines priemones, neatitinkančias laisvo prekių judėjimo principo, tvarką Bendrijoje

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100a straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą [1],

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [2],

laikydamiesi Sutarties 189b straipsnyje nustatytos tvarkos [3],

kadangi Komisija, laikydamasi Sutarties 100b straipsnio, parengė nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų, kuriems taikomas Sutarties 100a straipsnis ir kurie nebuvo suderinti pagal tą straipsnį, aprašą;

kadangi tas aprašas parodė, kad prekiaujant gaminiais dauguma atsirandančių kliūčių, apie kurias pranešė valstybės narės, yra šalinamos priemonėmis, kurių imamasi pagal 100a straipsnį, arba procesiniais veiksmais remiantis Sutarties 169 straipsniu dėl prievolių pagal 30 straipsnį nevykdymo;

kadangi nacionalinių priemonių, uždraudžiančių gaminius, skaidrumas gali padėti greičiau ir deramu lygiu spręsti problemas, kurios gali kelti grėsmę laisvam prekių judėjimui, *inter alia*, laiku derinant tokias priemones arba pakoreguojant jas laikantis Sutarties 30 straipsnio;

kadangi, siekiant tokiam skaidrumui sudaryti palankias sąlygas, turėtų būti nustatyta nesudėtinga ir pragmatiška pasikeitimo informacija tarp valstybių narių ir Komisijos tvarka, kad visos problemos, kurios gali kilti ryšium su vidaus rinkos veikimu, galėtų būti sprendžiamos ir verslo subjektams, ir vartotojams tinkamu būdu;

kadangi įvedant šią tvarką pirmiausia siekiama daugiau sužinoti apie laisvo prekių judėjimo principo įgyvendinimą nesuderintuose sektoriuose ir nustatyti problemas, iškylančias siekiant jas tinkamai spręsti;

kadangi tokia tvarka turėtų būti taikoma tik tada, kai valstybė narė, remdamasi neatitikimo jos pačios nacionalinėms taisyklėms motyvais, imasi priemonių trukdyti kitoje valstybėje narėje teisėtai pagamintų arba parduodamų prekių laisvam judėjimui arba teikimui į rinkai;

kadangi tokia tvarka turėtų būti taikoma tik toms priemonėms, kurios tampa kliūtimi tam tikram prekių modeliui ar tipui, o priemonėms, susijusioms su naudotomis prekėmis, kurios, laikui bėgant arba jas naudojant, pasidarė netinkamos pateikti į rinką ar joje išlaikyti, šis sprendimas dėl to neturėtų būti taikomas;

kadangi taip pat nereikėtų taikyti priemonėms, susijusioms tik su visuomenės dorovės arba viešosios tvarkos apsauga;

kadangi kitos valstybės narės ir Komisija turėtų turėti galimybę reaguoti į priemones, apie kurias pranešama pagal šį sprendimą;

kadangi, be to, tokia tvarka neturėtų kartoti pranešimo arba informavimo tvarkos, nustatytos kuria nors kita Bendrijos priemone; kadangi šios skirtingos tvarkos turėtų būti tinkamai suderintos;

kadangi verslo subjektai, vartotojai ir kitos suinteresuotos šalys turėtų žinoti į ką kreiptis Komisijoje ir atskirų valstybių narių vyriausybėse iškilus problemai dėl laisvo prekių judėjimo;

([1]) OL C 18, 1994 1 21, p. 13 ir OL C 200, 1994 7 22, p. 19.

([2]) OL C 195, 1994 7 18, p. 6.

([3]) 1994 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 128, 1994 5 9, p. 142), 1995 m. birželio 29 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 216, 1995 8 21, p. 41) ir 1995 m. spalio 26 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 308, 1995 11 20) bei 1995 m. lapkričio 23 d. Tarybos sprendimas.

kadangi šiam sprendimui įgyvendinti nustatyta tvarka neturėtų skatinti kurti bereikalingos naujos biurokratijos, o užtikrinti, kad bus pasiekta veiksminga valstybių narių teisėtų interesų apsaugos ir laisvo prekių judėjimo Bendrijoje išlaikymo pusiausvyra;

kadangi, siekiant skaidrumo, visoms suinteresuotoms šalims turėtų būti prieinama visa naujausia informacija apie šio sprendimo įgyvendinimą;

kadangi Bendrijai nepaprastai svarbu, kad būtų pašalintos laisvo prekių judėjimo kliūtys, ir kadangi Bendrijai būtina nustatyti priemones šioje srityje tam tikslui pasiekti; kadangi ši priemonė aiškiai atitinka proporcingumo principą, papildantį subsidiarumo principą, nes ji apsiriboja tuo, kad užtikrina informaciją apie atvejus, kai nesuderintų nacionalinių taisyklių taikymas gali turėti poveikio sėkmingam vidaus rinkos veikimui,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybė narė, imdamasi veiksmų sutrukdyti kitoje valstybėje narėje teisėtai pagaminto arba parduodamo tam tikro modelio arba tipo gaminio laisvam judėjimui arba pateikimui į rinką, atitinkamai praneša Komisijai tais atvejais, kai šios priemonės tiesioginis ar netiesioginis poveikis yra:

— bendras tų prekių uždraudimas,

— atsisakymas leisti tas prekes pateikti į rinką,

— atitinkamo gaminio modelio arba tipo pakeitimas, kad jis galėtų būti pateiktas į rinką arba joje išlaikomas, arba

— tų prekių pašalinimas iš rinkos.

2 straipsnis

Šiame sprendime:

— „gaminio modelio arba tipo pakeitimas“ – tai bet kuris vienos ar kelių gaminio charakteristikų, išvardytų Direktyvos 83/189/EEB ([1]) 1 straipsnyje pateiktame „techninių specifikacijų“ apibrėžime, pakeitimas,

— „teismo sprendimas“ – tai bet kuris teismo institucijos, kuri turi pateikti sprendimą, priimtas sprendimas,

— „priemonė“ – tai bet kuri priemonė, išskyrus teismo sprendimą.

3 straipsnis

1. 1 straipsnyje nustatytas reikalavimas pranešti yra taikomas priemonėms, kurių imasi tam įgaliotos valstybių narių kompetentingos institucijos, išskyrus teismo sprendimus.

Tais atvejais, kai tam tikram gaminio modeliui arba tipui yra taikomos kelios priemonės, nustatytos pagal vienodas esmines sąlygas ir tvarką, reikalavimas pranešti yra taikomas tik pirmajai iš tų priemonių.

2. 1 straipsnis netaikomas:

— priemonėms, kurių imtasi tik laikantis Bendrijos suderinimo priemonių,

— priemonėms, apie kurias pranešta Komisijai pagal specialias nuostatas,

— priemonių projektams, apie kuriuos pranešta Komisijai pagal specialias Bendrijos nuostatas,

— priemonėms, parengiančioms arba atveriančioms kelią 1 straipsnyje minėtai pagrindinei priemonei, kaip antai prevencinėms priemonėms arba tyrimams,

— priemonėms, susijusioms tik su visuomenės dorovės arba viešosios tvarkos apsauga,

— priemonėms, skirtoms naudotoms prekėms, kurios, laikui bėgant arba jas naudojant, pasidarė netinkamos pateikti į rinką arba joje išlaikyti.

3. Bylos iškėlimas dėl tokios pagrindinės priemonės teisminės peržiūros jokiomis aplinkybėmis nesustabdo 1 straipsnio taikymo.

([1]) 1983 m. kovo 28 d. Tarybos direktyva 83/189/EEB, nustatanti informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką (OL L 109, 1983 4 26, p. 8). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 94/10/EB (OL L 100, 1994 4 19, p. 30).

4 straipsnis

1. 1 straipsnyje minėtas pranešimas yra parengiamas pakankamai išsamiai bei aiškia ir suprantama forma. Jį sudaro šiuo tikslu siunčiami:

— informacijos lapas, kuriame pateikti priede išvardyti duomenys, ir

— priemonės, kurios ėmėsi 3 straipsnio 1 dalyje minėtos institucijos, tokia forma, kokia ji paskelbta arba apie ją pranešta atitinkamam asmeniui, kopija.

Informacija, nesusijusi su lapo skirsnių pavadinimais, toje kopijoje gali būti praleista.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėta informacija yra perduodama per 45 dienas nuo tos dienos, kai buvo imtasi 1 straipsnyje minėtos priemonės.

3. Komisija šio straipsnio 1 dalyje minėtos informacijos kopiją siunčia kitoms valstybėms narėms.

5 straipsnis

1. Tais atvejais, kai priemonė, apie kurią reikia pranešti pagal šį sprendimą, turi vieną ar daugiau priedų, kartu su priemonės kopija perduodamas tik sąrašas, kuriame trumpai nurodomas jo arba jų turinys.

2. Komisija arba bet kuri kita valstybė narė gali paprašyti, kad valstybė narė, kuri ėmėsi tos priemonės, per vieną mėnesį nuo tokio prašymo dienos pateiktų visą šio straipsnio 1 dalyje nurodytame sąraše minėtų priedų tekstą arba bet kurią kitą su ta priemone susijusią informaciją.

3. Jei nacionalinės teisės aktai numato, kad tyrimas turi likti konfidencialus, informacija, nesusijusi su 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų lapų skirsnių pavadinimais, jei reikia, pateikiama tik kompetentingos teismo institucijos leidimu.

6 straipsnis

Valstybės narės ir Komisija imasi veiksmų, būtinų užtikrinti, kad jų pareigūnai ir atstovai, įgyvendindami šį sprendimą, neatskleistų gautos informacijos, kuri pagal savo pobūdį yra siejama su tarnybiniu slaptumu, išskyrus su aptariamojo gaminio sauga susijusią informaciją, kurią atskleisti verčia aplinkybės, kad būtų apsaugota asmenų sveikata ir sauga.

7 straipsnis

Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai, kokią kompetentingą nacionalinę instituciją ar institucijas ji skiria šiame sprendime nurodytai informacijai perduoti arba gauti. Komisija šią informaciją nedelsdama perduoda kitoms valstybėms narėms.

Valstybės narės siekia užtikrinti, kad būtų įsteigta tarnyba informacijai teikti, kuria gali būti pirmoje pastraipoje minėta kompetentinga nacionalinė institucija ar institucijos, arba įstaigų pasiteiravimui tinklas, kad jis veiktų kaip pradinė vieta visiems pasiteiravimams dėl motyvų, kuriais remiantis yra nepripažįstamos kitos nacionalinės taisyklės, ir dėl šio sprendimo vykdymo apskritai.

8 straipsnis

1. Komisija pagerina klausimų, susijusių su šio sprendimo įgyvendinimu, koordinavimą, įskaitant atitinkamos pranešimo arba informavimo tvarkos, skundų dėl atskirų kliūčių laisvam prekių judėjimui ir bendrų abipusio pripažinimo problemų koordinavimą.

2. Komisija siekia užtikrinti, kad verslo subjektai, vartotojai ir kitos suinteresuotos šalys žinotų, kur kreiptis iškilus problemoms.

9 straipsnis

Prireikus laikydamasi konfidencialumo ir nepakenkdama neišspręstoms byloms, Komisija Bendrijos mastu teikia informacija apie pagal šį sprendimą praneštas nacionalines priemones, kurios turi įtakos laisvam prekių judėjimui nesuderintuose sektoriuose. Ji taip pat teikia informaciją apie paskesnius veiksmus, kurių nusprendžiama imtis.

Nacionalinės priemonės, apie kurias buvo pranešta, išvardijamos metinės ataskaitos apie vidaus rinką priede.

10 straipsnis

Įgyvendinti šį sprendimą Komisijai padeda pagal Direktyvą 83/189/EEB įsteigtas nuolatinis komitetas. Jis reguliariai informuoja Komisiją apie šiuo sprendimu nustatytos tvarkos taikymą ir priemones, apie kurias pranešė valstybės narės.

Jei reikia, Komisija taip pat informuoja pagal specialias Bendrijos nuostatas įsteigtus sektorių komitetus.

11 straipsnis

Ne vėliau kaip po dvejų metų nuo sprendimo įgyvendinimo dienos, Komisija praneša Europos Parlamentui ir Tarybai apie jo vykdymą bei pasiūlo bet kurias jos manymu tinkamas pataisas. Kad tokia ataskaita būtų parengta, valstybės narės siunčia Komisijai bet kurią tinkamą informaciją apie tai, kaip jos įgyvendina šį sprendimą.

Komisijos ataskaitoje taip pat nagrinėjamas klausimas ar pranešimai, numatyti šiame sprendime, yra pakankamai koordinuojami su pranešimais, numatytais kituose Bendrijos dokumentuose.

12 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

Ne vėliau kaip po šešių mėnesių nuo paskelbimo dienos kiekviena valstybė narė praneša Komisijai apie priemones, kurių ji ėmėsi įgyvendindama šį sprendimą.

Šis sprendimas yra taikomas nuo 1997 m. sausio 1 d.

13 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1995 m. gruodžio 13 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*
K. HÄNSCH	J. L. DICENTA BALLESTER

PRIEDAS

PASIKEITIMO INFORMACIJA TVARKA,

taikoma nacionalinėms priemonėms, neatitinkančioms laisvo prekių judėjimo Bendrijoje principo

(Sprendimas 3052/95/EB)

1. *Pranešanti valstybė narė*

   Nurodykite asmens, kuris gali suteikti išsamesnę informaciją, pavardę ir adresą.

2. *Pranešimo data*

3. *Gaminio modelis arba tipas*

   Pateikite išsamų gaminio modelio arba tipo aprašą.

4. *Priemonės, kurių buvo imtasi*

5. *Pagrindiniai motyvai*

   — Nurodykite bendro intereso motyvus, pateisinančius priemones, kurių buvo imtasi.

   — Pateikite nacionalinių taisyklių, kurių aptariamasis gaminys, manoma, neatitinka, detales.

   — Nurodykite, kokiais aspektais nacionalinės taisyklės arba kitos sąlygos, pagal kurias tas gaminys yra gaminamas arba parduodamas kitoje valstybėje narėje, neužtikrina lygiavertės bendro intereso apsaugos.